

Ania Dąbrowska & GrubSon, 1800 Gramów (Gdy

Nauczę się żyć tylko chwilą
zapomnę wszystkie trudne dni
i przetrwam im na złość
nie pokaże że wciąż boli
obiecuję sobie jeszcze raz
nie poddać się!

chciałabym jzu nie pytać
nie pamiętać cię
chciała bym obietnice na wiatr rzucić gdzieś

wystarczy mi, gdy wiem że jesteś
nie musisz nic
nie trzeba więcej
świat pełen złudzeń, niepewności ubieram w sny
wiem ile znika w codzienności
ja wciąż wierze ci

a gdyby tak obudzić w sobie dawną nadzieję
stać w drzwiach
uśmiech w oczach skryć
i czekać aż po zachód słońca
bez wątpliwości nabrać tchu
podać ssie

chciałabym chwycić cię za rękę mocno tak
pójść tam gdzie nikt nie walczy
odnaleźć w nas

wystarczy mi, gdy wiem że jesteś
nie musisz nic
nie trzeba więcej
świat pełen złudzeń, niepewności ubieram w sny
wiem ile znika w codzienności
ja wciąż wierze ci

[Grubson]
Dawniej nie byłem w stanie ubrać cię w sowa
wszędzie widziałem tylko błąd
ciężko cokolwiek razem zbudować
gdy czuje się jakbym nie był stąd
zamiast radości miałem tonę pretensji i żalu
teraz tonę w miłości do mojego skarbu
mogę wydostać się spod każdego ciężaru
od kiedy mój mały świat waży 1800 Gramów

wystarczy mi, gdy wiem że jesteś
nie musisz nic
nie trzeba więcej
świat pełen złudzeń, niepewności ubieram w sny
wiem ile znika w codzienności
ja wciąż wierze ci